

רע"פ 2216/14 - בשיר יוספיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2216/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: בשיר יוספיה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (כב' השופטים: א' הלמן, ש' אטרש, ו-א' קולה) מתאריך 11.02.2014 ב-ע"פ 15554-01-14

בשם המבקש: עו"ד ויקטור אוזן; עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת (כבוד השופטים: א' הלמן, ש' אטרש, ו-א' קולה) מתאריך 11.2.2014 ב-ע"פ 15554-01-14, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד בנצרת (כב' השופטת א' נעמן) מתאריך 27.11.2013 ב-ת"פ 8392-03-12.

להלן אביא הנתונים הדרושים להכרעה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום בשני מקרים של סיוע לגניבת רכב (עבירה לפי סעיף

עמוד 1

413ב(א) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). בית משפט השלום הנכבד השית עליו את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין), 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש מסוג פשע), וקנס בסך של 25,000 ש"ח. מעבר לכך, הוטל על המבקש צו מבחן למשך 18 חודשים.

3. המשיבה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי בנצרת הנכבד, קיבל את ערעורה של המשיבה והאריך את תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המבקש - ל-9 חודשים. יחד עם זאת, הפחית בית המשפט המחוזי הנכבד את הקנס שהוטל על המבקש ל-10,000 ש"ח. בנוסף, ביטל בית המשפט המחוזי הנכבד את צו המבחן שהוטל על המבקש. פסק דין זה הוא נושא הבקשה לקבלת רשות ערעור.

טענות המבקש

4. המבקש חוזר על טענותיו שהועלו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, ועל כך הוא מוסיף כי החמרת העונש שהושת עליו, בידי בית המשפט המחוזי הנכבד, מהווה התערבות של ערכאת הערעור בקביעת רמת הענישה, אשר אפשרית לטענתו, רק בנסיבות חריגות (ראו: ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי(3.7.2006)), שאינן מתקיימות בענייננו.

דיון והכרעה

5. לאחר שבחנתי את טענותיו של המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.

6. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

7. כל טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק לעניינו האישי ואין בהן חשיבות משפטית החורגת מעניינו הפרטני. כך גם, התערבותו של בית המשפט המחוזי הנכבד אין בה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה.

8. העולה מן המקובץ מלמד כי, טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, א' בניסן התשע"ד (1.4.2014).

שׁוֹפֵט
